

стабилизује постојећи поредак, устав сам по себи није свемоћан. Уопштено речено, само развијање и мењање друштвених односа намеће, изискује и промену у самом уставу. Отуда и искуство из историјског развоја уставности у свету показује и потврђује неопходност повременог мењања устава. Под променом устава се подразумева укидање појединих његових норми па и свих норми, затим замењивање укинутих норми новим нормама као и допуњавање текста устава другим нормама. Бројни су разлози за промену устава и међу њима су неки значајнији а други мање значајни, с тим да су углавном везани за промене односа у друштву, политици, привреди, култури, здравству и сл. што се на крају изражава и у промењеној политичкој концепцији друштва и промени односа друштвених снага у њему. У погледу ширине уставних промена разликује се потпуна од делимичне промене (ревизије) устава, дакле или доношење новог устава или његова измена и допуна. Од саме чврстине устава (његове променљивости) зависи да ли ће се више и брже приступити његовој промени или не. Ако се предвиде тежи услови за формалну промену устава, то може да има за последицу јачање улоге фактичког мењања устава путем уставног обичаја или судског тумачења устава. Ако се ради о мањој чврстини устава и ако су предвиђени лакши услови за промену устава, то води и лакшем мењању устава: како његових измена и допуна, тако и доношења сасвим новог устава. Већина устава предвиђа начин своје промене па се одредбе о уставној ревизији налазе у самом уставу. Иако већина устава предвиђа поступак своје ревизије, ретки су они који се изричито изјашњавају и предвиђају разлику између делимичне и потпуне ревизије. Ту је особен Устав Швајцарске Конфедерације од 1874. који је предвиђао тежи поступак за доношење устава односно лакши када је у питању само његова измена и допуна. По Уставу Швајцарске Конфедерације од 1874. се разликује потпуна од делимичне ревизије, За потпуну ревизију по члану 120. Устава, право подношења захтева за промену устава има 50.000 бирача и тај захтев се износи пред бирачко тело на гласање да би се оно изјаснило око тога да ли ће се или не приступити ревизији устава. О приступању потпуној ревизији устава бирачи се претходно изјашњавају и онда када између домова Федералне скупштине постоји неслагање о ревизији. Ако је одговор бирача потврдан, Скупштина се распушта и новоизабрани домови припремају предлог новог устава који се после усвајања у Скупштини износи на референдум. Одлука бирачког тела (већине гласалих у већини, кантона) је коначна. Када је у питању делимична ревизија устава, по члану 121. Устава, право иницијативе има, осим Скупштине и 5.000 бирача. Овај захтев они подносе било у општим